

Nr 65.

Av herr Grym, om statsbidrag till gäldande av vissa kostnader för en laga skiftesförrättning å fastigheten Kuivakangas 26^a i Övertorneå socken.

Under åren 1939—1945 verkställdes laga skifte å fastigheten 3/32 mantal Kuivakangas 26^a i Övertorneå socken. Förrättningen har sedermera undanröjts genom Torneå domsagas ägodelningsrätts numera lagakraftvunna utslag den 14 augusti 1946.

Jämlikt kungl. kungörelsen den 22 juni 1928 angående villkor för erhållande av statsbidrag till förrättningar enligt lagen den 18 juni 1926 om delning av jord på landet kan statsbidrag till förrättningskostnader utgå med viss del av kostnaden under bland annat den förutsättningen, att fastställelse å förrättning meddelas. Emellertid föreligga beträffande ovannämnda förrättning sådana särskilda förhållanden, att det allmänna med avsteg från gällande statsbidragsgrunder synes böra bidra till förrättningskostnaden.

Enligt sakägarnas uppgifter, som biträdande överlantmätaren vid utredning på platsen funnit fullt trovärdiga, har lantmätaren underlåtit att meddela sakägarna, att de jämlikt stadgande i 4 kap. 4 § jorddelningslagen ägde möjlighet att få frågan om skiftesstillståndet prövat av vederbörlig ägodelningsrätt, innan ännu några större förrättningskostnader uppkommit. I stället har skiftesförrättningen fullföljts.

Sakägarna, bröderna Karl, Gustav och Erik Rautio, som — på grund av skiftesförrättningens långa handläggningstid samt det förhållandet att de trenne skifteslotterna utstakats på marken — genom nybyggnader börjat inrätta sig för brukning av de nya ägototterna, hava vid ägodelningsrättens handläggning av målet upplyst, att de, såvida lantmätaren vid förrättningen förklarat att en uppdelning av lagaskiftesfastigheten i trenne lotter icke kunde äga rum på grund av jorddelningslagens stadganden, skulle hava låtit skiftesfrågan förfalla.

Lantmäteriarvode för förrättningen uppgår till kronor 1 140:—. Härtill komma kostnader för gode män, hantlangning samt materialier, vilka torde kunna beräknas till ca 1 500 kronor. Alla dessa onödiga kostnader hava sakägarna, som leva under ytterst blygsamma ekonomiska villkor, åsamkats genom att de icke fått kännedom om gällande bestämmelser.

Ersättningskrav för de kostnader, som åsamkats sakägaren, kunde möjligen i detta fall ha rests mot vederbörande tjänsteman. Emellertid har tjänstemannen i fråga numera avlidit utan att efterlämna tillgångar

utöver skulderna. Vid sådant förhållande torde det allmänna — åtminstone ur moralisk synpunkt — böra träda hjälpande emellan för att hålla de enskilda ekonomiskt skadeslösa.

Under åberopande av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte utan hinder av att fastställelse å ifrågavarande skiftesförrättning icke meddelats tillerkänna bröderna Rautio bidrag till kostnaderna för förenämnda förrättning från anslaget under nionde huvudtiteln till Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: Bidrag till jorddelningsförrättningar.

Stockholm den 21 januari 1947.

J. F. Grym.